

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120211205
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120211205.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcov: 1/ Mgr. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v A. č. XXX a 2/ T. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v U., na ul. T. č. XX, právne zastúpených Advokátska kancelária VASIL & partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, na ul. Žižkovej č. 4D, IČO: 47 240 482, proti žalovanému: Normbenz Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vlčie hrdlo č. 1, IČO: 35 681 039, právne zastúpenému Noerr, s.r.o., so sídlom v Bratislave, AC Diplomat, Palisády č. 29/A, IČO: 35 905 310, o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25.03.2021 č.k. 32C 89/2020-97 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú vypratania nehnuteľností - pozemkov, na ktorých sa nachádza čerpacia stanica. Vlastnícke právo žalobcov k pozemkom bolo preukázané a rovnako nebolo spochybnované ani uzatvorenie dvoch nájomných zmlúv dňa 09.10.2013. Išlo o zmluvu o nájme pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. A. uzatvorenú medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako prenajímateľmi a žalovaným ako nájomcom a zmluvu o nájme čerpacej stanice, kde ako prenajímateľ vystupovala spoločnosť CONCEPT 1 s.r.o. a žalovaný ako nájomca.

3. Pokiaľ ide o skončenie nájomného vzťahu medzi žalobcami a žalovaným vo vzťahu k pozemkom, z obsahu spisu a vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby došlo k doručeniu upozornenia zo strany žalobcov o neuhrádzaní nájomného za pozemky, na ktorých stojí čerpacia stanica, tak ako to predpokladá § 5 ods. 1 písm. b) Nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným dňa 09.10.2013. V zmysle tohto ustanovenia prenajímateľ môže vypovedať zmluvu, ak úhrada nájomného nebude vykonaná ani do dvoch mesiacov od lehoty splatnosti napriek písomnému upozorneniu prenajímateľa. Žalobcovia síce predložili, či už fotokópie alebo originály podacích lístkov adresovaných žalovanému, avšak žalovaný doručenie týchto upozornení poprel a dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcov vo vzťahu k otázke doručenia tohto upozornenia unesené nebolo. Podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalobcovia žalovanému zaslali listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky ani jej doručenie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané vo veci 2Obo 3/2008 zo dňa 02.04.2008).

4. Výška nájomného za pozemky nachádzajúce sa pod, resp. pri čerpacej stanici bola dohodnutá na sumu 1 euro ročne. Išlo o nájomné symbolické, čo strany sporu potvrdili, nakoľko žalovaný uhradil nájomné za prenájom samotnej čerpacej stanice vo výške 129.000 eur ročne spoločnosti CONCEPT 1 s.r.o., v ktorej sú spoločníkmi samotní žalobcovia spolu s A. U. a konateľmi tejto spoločnosti sú A. U. a Mgr. S. Y.. Personálne prepojenie žalobcov, ktorí sa domáhajú vypratania pozemkov, so spoločnosťou CONCEPT 1 s.r.o., ktorá žalovanému prenajíma čerpaciu stanicu je zrejmy a žalobcami ani nebol spochybňovaný.

5. Žalovaný podľa Zmluvy o nájme čerpacej stanice uzavretej medzi spoločnosťou CONCEPT 1 s.r.o. ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom dňa 09.10.2013 riadne uhradil nájomné za predmet nájmu vo výške 10.750 eur mesačne bez DPH (ročne 129.000 eur bez DPH), čo sporné nebolo.

6. Na strane druhej žalovaný neuhradil nájomné vo výške 1 euro ročne za zmluvu o nájme pozemkov z 09.10.2013 uzatvorenou medzi žalobcami a žalovaným. Z tejto zmluvy, konkrétne z § 3 ods. 2 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že nájomca bude povinný platiť prenajímateľovi nájomné ročne, a to na základe faktúry prenajímateľa vystavenej v súlade s právnymi predpismi a doručenej nájomcovi, ktorej splatnosť bude 30 dní od jej doručenia nájomcovi. Sporným nebolo, že žalovaný neuhradil nájomné za pozemky vo výške 1 euro ročne, avšak rovnako nesporným bolo to, že žalobcovia ako prenajímateľa nevystavili žalovanému faktúru, na základe ktorej by bol povinný toto nájomné platiť, pričom vystavenie faktúry si výslovne dohodli zmluvné strany priamo v zmluve.

7. Tieto faktúry teda vystavené neboli, pričom mohli a mali byť, ako to už konštatoval aj odvolací súd v konaní o neodkladnom opatrení vo veci 9Co 41/2020 bez ohľadu na to, že ide o fyzické osoby. V zmluve sa jednoducho tieto fyzické osoby, teda žalobcovia v 1. a 2. rade zaviazali, že na podklade faktúr bude uhrádzané nájomné za pozemky. Povinnosť vystaviť faktúru určuje zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty subjektom v zákone uvedeným (§ 72). Ak žalobcovia medzi nimi nie sú, neznamená to, že faktúru vystaviť nemôžu, zvlášť keď sa k tomu zmluvne zaviazali, pričom aplikovateľný je v danom prípade zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, ktorý náležitosti faktúry upravuje. Uvedené konštatoval vo veci vedenej pod sp. zn. 9Co 41/2020 odvolací súd a súd prvej inštancie sa s týmito dôvodmi plne stotožnil.

8. Čo sa týka výpovede z nájmu je zrejmé, že pri závislosti oboch zmlúv, a to zmluvy o nájme pozemkov a zmluvy o nájme čerpacej stanice, ktorú nespochybnila ani jedna zo zmluvných strán, výpoveď z nájmu ako aj samotná žaloba o vypratanie nehnuteľností - pozemkov je účelová, keďže pri nájme pozemkov ide výsostne o symbolické nájomné a nájomné za prenájom čerpacej stanice v neporovnateľne vyššej výške uhrádzané bolo.

9. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dokazovania výsluchom pracovníčky pošty, tento bol zamietnutý z dôvodu, lebo vykonanie uvedeného dôkazu by žiadnym spôsobom neprivedilo zmenu rozhodnutia, konanie by zbytočne predĺžilo, čo je nepochybne v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Žalovaným bolo právne účinne popreté doručenie upovedomenia zo strany žalobcov a žalobcovia okrem predloženia podacích lístkov doručenie tohto upozornenia žalovanému nepreukázali.

10. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol.

11. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

12. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Navrhli rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Ako dôvod uviedli, že už v prílohe žaloby predložili dôkazný prostriedok listinu - upozornenie zo dňa 15.04.2020 spolu s podacím lístkom. Navyše taktiež na pojednávaní konanom dňa 25.03.2021 predložili k nahliadnutiu originál upozornenia zo strany žalobcu v 1. rade zo dňa 15.04.2020 spolu s originálom podacieho lístka a taktiež ďalšie upozornenie zo strany žalobcu v 2. rade vo vzťahu k žalovanému zo dňa 20.04.2020 s originálom podacieho lístka. Spolu s predmetnými upozoreniami a podaciami lístkami boli súdu predložené informácie o preprave zásielky s vyznačeným dátumom doručenia žalovanému ako adresátovi. Upozornenie zo dňa 15.04.2020 bolo žalovanému doručené dňa 17.04.2020 a upozornenie zo dňa 20.04.2020 bolo tejto strane sporu doručené dňa 22.04.2020. Služba sledovanie zásielky poštového doručovateľa Slovenskej

pošty umožňuje získať informácie o pohybe zásielky od jej podania na poštovú prepravu až po jej dodanie adresátovi, pričom vo vnútroštátnom styku je štandardne poskytovaná ku všetkým zásielkam s podacím číslom. Vo vzťahu k predloženým informáciám o pohybe zásielky žalobcovia poukázali na skutočnosť, že tieto informácie o doručovaní majú povahu verejnej listiny. V tejto súvislosti poukázali na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 350/2008 zo dňa 30.09.2010, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 10Sžd 20/2011 zo dňa 25.04.2012 a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci 30Cdo 1815/2000 zo dňa 01.02.2001.

13. Ak žalovaný poprel doručovanie upozornenia, bol súčasne povinný preukázať, resp. uviesť, aká zásielka mu bola zo strany žalobcov doručovaná, nakoľko z obsahu súdneho spisu nepochybným spôsobom vyplýva doručovanie listových zásielok zo strany žalobcov žalovanému dňa 17.04.2020 a následne dňa 20.04.2020, pričom ani v jednom z týchto prípadov žalovaný nepreukázal, aká zásielka mu bola zo strany žalobcov doručovaná.

14. Vo vzťahu ku skutočnosti, prečo žalobcovia ako fyzické osoby nepodnikatelia nevystavovali žalovanému počas trvania nájomného vzťahu faktúru, poukázali na to, že význam faktúry z pohľadu zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, spočíva v tom, že plní predovšetkým funkciu kontroly dane z pridanej hodnoty. Faktúra tak slúži na kontrolu DPH, ktorú je povinný odvieť dodávateľ z dodania tovaru alebo služby, ako aj na kontrolu odpočtu dane uplatňovaného príjemcom tovaru alebo služby. Samotný pojem faktúra pritom pozná len zákon o DPH.

15. Podľa dikcie zákona o účtovníctve je faktúra účtovným dokladom a v zmysle Obchodného zákonníka je to obchodný dokument. Všetky uvedené formy dokladov pritom vystavujú iba fyzické osoby - podnikatelia, resp. právnické osoby podnikatelia.

16. Žiadny z právnych predpisov Slovenskej republiky neopravňuje fyzickú osobu nepodnikateľa vystavovať účtovné doklady, resp. obchodné dokumenty, prípadne faktúru, nakoľko toto oprávnenie resp. povinnosť je vyhradená fyzickým a právnickým osobám podnikateľom v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, resp. Obchodného zákonníka a teda žalobcovia neboli oprávnení vystavovať faktúry na úhradu nájomného.

17. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, ak sú v nájomnej zmluve dohodnuté všetky platobné podmienky, pričom zmluva obsahuje aj všetky náležitosti účtovného dokladu podľa § 10 ods. 1 Zákona o účtovníctve, nie je potrebné vystavovať zo strany prenajímateľa samostatné faktúry. Uzatvorená nájomná zmluva je účtovným dokladom, na základe ktorého vzniká účtovný prípad, a teda v tomto smere nebolo potrebné ani vystavenie faktúr zo strany žalobcov ako prenajímateľov, nakoľko povinnosť uhrádzať nájomné vyplývala žalovanému priamo zo zmluvy o nájme pozemkov. V nadväznosti na uvedené ust. § 3 ods. 2 Zmluvy o nájme pozemkov je zjavne nesprávne a ako také neúčinné, avšak neúčinnosť tohto ustanovenia v nadväznosti na jeho zjavnú nesprávnosť nemala žiadny vplyv na existenciu povinnosti žalovaného uhrádzať dohodnuté nájomné, nakoľko v zmysle ust. § 7 ods. 3 Zmluvy o nájme o pozemkov si zmluvné strany dojednali tzv. Salvátorskú doložku. Podľa tohto ustanovenia zmluvy, v prípade, že sa jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy stanú neplatnými alebo neúčinnými, nastáva platnosť zmluvy v ostatných bodoch týmto nedotknutá. Neplatné alebo neúčinné ustanovenia budú nahradené zákonom prípustnými ustanoveniami s rovnakým zmyslom. Vzhľadom na uvedené žalovaný mal počas trvania zmluvy povinnosť uhrádzať nájomné v dohodnutej sume aj bez vystavenia osobitej faktúry.

18. O nepoctivých zámeroch žalovaného svedčí aj skutočnosť, že ani po doručovaní upozornení, ktoré obsahovali informáciu, za aké obdobie žalobcovia neevidujú úhradu nájomného spolu s oznámenými číslami účtov žalobcov, ani po začatí tohto súdneho konania žalovaný nepristúpil k úhrade dohodnutej sumy ročného nájomného. Prítom skutočnosť, či sa jedná v tomto prípade o nájomné symbolické alebo nie, už v tomto smere nie je relevantnou, nakoľko žalovaný už musel nadobudnúť zrejmu vedomosť o tom, že žalobcovia trvajú na úhrade predmetnej sumy nájomného a teda aj toto ďalšie konanie žalovaného zakladá právne aprobovanú možnosť žalobcov domáhať sa ukončenia nájomného vzťahu a vypratania pozemkov.

19. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

20. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcov nie je opodstatnené.

21. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcov na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 350/2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 10Sžd 20/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci 30Cdo 1815/2000. Z týchto rozhodnutí bez akýchkoľvek pochybností vyplýva charakter doručky ako verejnej listiny. V priebehu konania zo strany žalobcov žiadna doručka preukazujúca doručenie upozornenia zo dňa 15.04.2020 (č.l. 14 spisu) predložená nebola. Podací lístok a ani výpis zo služby sledovania zásielok sa za doručku označiť nedajú.

23. Pokiaľ ide o podací lístok o podaní zásielky, tento je len dôkazom o zaslaní listovej zásielky, avšak nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave zo dňa 02.04.2008 sp. zn. 2Obo 3/2008).

24. Tvrdenie o zaslaní upozornenia zo dňa 15.04.2020, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na úhradu nájomného za obdobie od podpisu zmluvy ku dňu 15.04.2020 je tvrdením žalobcov, a preto žalobcovia mali povinnosť toto svoje tvrdenie preukázať.

25. Podľa ust. § 191 C.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom sa starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

26. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

27. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

28. Neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k zaslaní upozornenia žalovanému zo dňa 15.04.2020 malo zároveň za následok, že žalobcovia nemohli účinne skončiť nájom spôsobom dohodnutým v § 5 ods. 1 písm. b) Zmluvy o nájme pozemkov zo dňa 09.10.2013. Podľa tohto ustanovenia prenajímateľ mohol vypovedať zmluvu len za predpokladu, ak úhrada nájomného nebude vykonaná ani do dvoch mesiacov od lehoty splatnosti napriek písomnému upozorneniu prenajímateľa. Vypoveď zmluvy tak bola

viazaná na predchádzajúce písomné upozornenie žalovaného ako nájomcu, ktorého odoslanie a teda ani doručenie žalovanému nebolo hodnoverným spôsobom preukázané.

29. Navyše, a to je potrebné osobitne zdôrazniť, žalobcovia sa so žalovaným dohodli, že žalovaný bude platiť žalobcom nájomné ročne, a to na základe faktúry žalobcov vystavenej v súlade s právnymi predpismi a doručenej žalovanému, ktorej splatnosť bude 30 dní od jej doručenia žalovanému. Žalobcovia v tejto súvislosti nepopreli, že žalovanému nevystavili a ani nedoručili faktúru odôvodňujúc to zjavnou nesprávnosťou a teda neúčinnosťou ust. § 3 ods. 2 Zmluvy o nájme pozemkov. Svoj postup odôvodnili tým, že žiadny z právnych predpisov Slovenskej republiky neopravňuje fyzickú osobu nepodnikateľa vystavovať účtovné doklady, resp. obchodné dokumenty, prípadne faktúru, nakoľko toto oprávnenie, resp. povinnosť je vyhradená fyzickým a právnickým osobám podnikateľom v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, resp. Obchodného zákonníka.

30. Vo vzťahu k tejto námietke je potrebné poznamenať, že ani žiaden právny predpis nezakazuje fyzickej osobe nepodnikateľovi vystavovať faktúru. Zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v ust. § 72 upravuje okruh osôb povinných vyhotoviť faktúru. Zároveň však nezakazuje, aby iné osoby v tomto ustanovení neuvedené, nemohli vystaviť faktúru, ak tak chcú urobiť. Základný zákon štátu, ktorým je Ústava Slovenskej republiky v článku 2 ods. 3 umožňuje každému konať, čo nie je zákonom zakázané. Faktúru možno považovať aj za účtovný doklad, ktorým žalobcovia požadujú za prenájom pozemkov nájomné v dohodnutej výške splatnej do určitého termínu. Náležitosti takéhoto účtovného dokladu sú pritom upravené v ust. § 10 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve.

31. Za ďalší dôkaz podporujúci tvrdenia žalovaného brániaceho sa vyprataniu pozemkov je i samotné správanie sa strán sporu. Výška nájomného na základe zmluvy o nájme čerpacej stanice bola dohodnutá na sumu 129.000 eur za rok bez DPH a bolo ju možné upraviť v súlade s ustanovením o indexácii vyplývajúcim z článku 4 bod 4.4 Zmluvy o nájme čerpacej stanice. Žalovaný takto dohodnuté nájomné uhrádzal riadne a včas, čo sporným nebolo. Na strane druhej podľa zmluvy o nájme pozemkov mal platiť iba symbolickú hodnotu vo výške 1 eura ročne. Z obsahu spisu vôbec nevyplýva, aby žalobcovia ako prenajímatelia sa niekedy domáhali úhrady tohto symbolického nájomného od žalovaného a aby ho vôbec upozorňovali na neplnenie si povinností vo vzťahu k tejto nájomnej zmluve. Až v upozornení zo dňa 15.04.2020 žalobcovia poukázali na to, že odo dňa uzatvorenia zmluvy o nájme zo dňa 09.10.2013 do 15.04.2020 nebola nimi prijatá žiadna úhrada nájomného a zároveň vyzvali žalovaného na zjednanie nápravy a úhradu nájomného za toto obdobie s označením čísla účtov. Ako už bolo skôr konštatované, odoslanie tohto upozornenia, a teda aj jeho doručenie, žalobcami preukázané nebolo. Je pritom nelogické, aby žalovaný neuhradil symbolické nájomné vo výške 1 eura ročne za nájom pozemkov, ak by mu takéto nájomné vyúčtované bolo, prípadne bol upozornený na jeho dodatočné zaplatenie, najmä za situácie, ak nájomné za nájom čerpacej stanice v neporovnateľnej vyššej výške riadne a včas uhrádzal.

32. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

33. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému bola priznaná i náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

34. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).